

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW

17.08.2026. – 23.08.2026 r.

PONIEDZIAŁEK, 17.08. UROCZYSTOŚĆ ŚW. JACKA, KAPŁ.

Głównego Patrona Archidiecezji i Metropolii Katowickiej

6.30 Za + Eugeniusza.

17.30 Za ++ Marię i Pawła Okoń, Barbarę Okoń, Bolesława i Dariusza Szypuła.

Wtorek, 18.08. Dzień powszedni.

6.30 W pewnej intencji.

17.30 Za ++ męża Kazimierza Fortuna, Bartosza Faruga w 7 r. śm.

Środa, 19.08. Dzień powszedni.

6.30 Za + Pelagię.

17.30 Za ++ Bernardynę i Mariana Kozaczuk, rodziców z obu str.,
braci Stanisława i Tadeusza.

Czwartek, 20.08. Wspom. Św. Bernarda, Opata i dK

6.30

17.30 Za ++ rodziców Martę i Teofila Długajczyk, Krystynę i Józefa Andrzejewskich,
Otylię i Jerzego Jochemczyk, Stefana i Romana Chrobok, swata Henryka Spyra,
z rodzin Długajczyk i Chrobok.

III Piątek, 21.08. Wspom. Św. Piusa X, Papieża

6.30 Za + Barbarę Filipek w 1 r. śm. – od córki Jolanty z rodziną.

13.00 Ślub zwykły Kornelia Kwoka i Daniel Sieroń.

15.00 Ku czci Miłosierdzia B. o zdr., opiekę i bł. B dla członków ADS i Czcieli
Bożego Miłosierdzia, oraz o życie wieczne dla ++ członków ADS i Czcieli
Miłosierdzia Bożego.

17.30 Za ++ Teofila Oleś w 5 r. śm., z rodzin Oleś i Banasiński
– od żony i dzieci z rodzinami.

Sobota, 22.08. Wspom. NMP Królowej.

6.30 Za ++ Mariannę Felej w r. śm., Danutę i Romana Szwejka.

15.30 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., opiekę i bł. B. w int.
Elżbiety Kwoka z ok. 70 r. ur. i wnuka Kacpra Lachor z ok. 15 r. ur. **Te Deum!**

17.30 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., opiekę i bł. B. w int. Ireny
z ok. 75 r. ur., zięcia Janusza z ok. 53 r. ur. i w int. całej rodziny.

23.08.2026 r. XXI NIEDZIELA ZWYKŁA.

6.30

8.00 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., opiekę i bł. B.,
w int. Mieszkańców ul. Grunwaldzkiej i Ekonomicznej.

9.30 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., opiekę i bł. B., w int. Sławomira.

11.00 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., dary D. św. opiekę
i bł. B. w int. Emilii Hańnik z ok. 18 r. ur. i w int. całej rodziny.

16.30 Do Op. B., z podz. za otrz. łaski, prośbą o zdr., dary D. św. opiekę
i bł. B. w int. Anny Kupczyk z ok. ur.

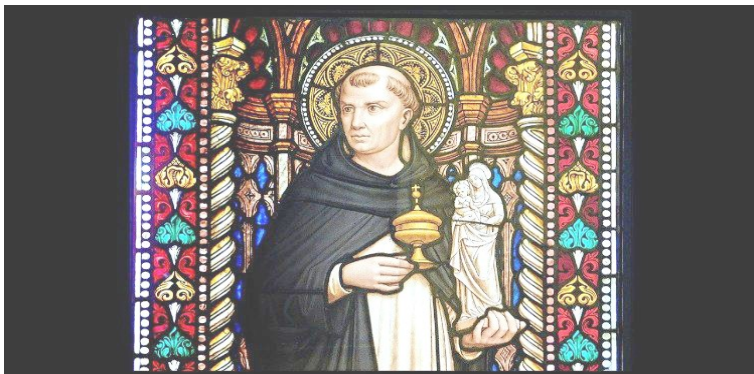
OGŁOSZENIA PARAFIALNE

16.08.2026.

XX NIEDZIELA ZWYKŁA

- 1. 16.08.2026 r. XX NIEDZIELA ZWYKŁA** – Bóg zapłać za złożone ofiary, które przeznaczamy na parafialne inwestycje. Dziękujemy za ofiary składane na potrzeby naszej parafii, przekazywane kapłanom, do skarbonki i na parafialne konto. O 16.00 zapraszamy na Nieszpory.
- 2. PONIEDZIAŁEK, 17.08. UROCZ. ŚW. JACKA, KAPŁ. Głównego Patrona Archidiecezji i Metropolii Katowickiej**
- 3. Czwartek, 20.08. Wspom. Św. Bernarda, Opata i dK** – Wszystkie dzieci, wraz z rodzicami zapraszamy na Mszę św. o godz. 17.30.
- 4. III Piątek, 21.08. Wspom. Św. Piusa X, Pap.** – O 15.00 zapraszamy na Mszę św. sprawowaną w int. żyjących i zm. członków Apostolstwa Dobrej Śmierci i czcicieli Bożego Miłosierdzia. Po Mszy Św. będzie nabożeństwo ku czci Miłosierdzia Bożego, oraz modlitwy Apostolstwa Dobrej Śmierci.
- 5. Sobota, 22.08. Wspom. NMP Królowej** – Od godz. 16.30 adoracja Najświętszego Sakramentu i okazja do Spowiedzi Świętej.
- 6. 23.08.2026 r. XXI NIEDZIELA ZWYKŁA** – O 16.00 zapraszamy na Nieszpory.
- 7.** Zachęcamy do lektury czasopism religijnych, można je kupić przy wyjściu z kościoła.
- 8.** Kaplica jest otwarta codziennie od 6.00 do 18.00, zachęcamy do prywatnej Adoracji Najświętszego Sakramentu.
- 9.** Wszystkim Parafianom życzymy wiele radości, pokoju, zdrowia, opieki i bł. B.

Święty Jacek, Światło ze Śląska



Św. Jacek pochodził z rycerskiego rodu Odrowążów. Pierwsze nauki pobierał w Krakowie, studiował także w Paryżu i w Bolonii. Był kapłanem i kanonikiem kapituły krakowskiej. Świetnie przygotowany, pobożny, zostałby prawdopodobnie biskupem Krakowa po swoim krewnym Iwonie Odrowążu. W jego życiu wydarzyło się jednak coś wyjątkowego. Przebywając w Rzymie spotkał św. Dominika i zapragnął wstąpić do założonego przez niego zakonu. Św. Dominik przyjął Jacka i po niezbędnym okresie formacji wysłał go z towarzyszami do Polski. Życie chrześcijańskie w naszym kraju dalekie było w tamtym czasie od ideałów ewangelii. Największym problemem była powierzchowność niedawno przyjętej wiary. Przed polskimi dominikanami stały więc dwa zadania: misja zewnętrzna, do ościennych krajów nieznaną Chrystusa, misja wewnętrzna, do serc i umysłów Polaków. W obu przypadkach konieczne było stworzenie sieci klasztorów, jako bazy do ewangelizacji. Misji tej podjął się pierwszy polski dominikanin – Jacek, który okazał się znakomitym organizatorem. U schyłku jego życia działało już ponad 20 klasztorów, w których kwitło życie modlitwne i naukowe (niektórzy uważają owe klasztory za pierwszą sieć szkolnictwa wyższego na terenach Polski). Przede wszystkim jednak Jacek był gorliwym misjonarzem, który jako wędrowny kaznodzieja przemierzył nie tylko Polskę, ale także dzisiejszą Austrię, Czechy i Morawy. Mimo ogromnych niebezpieczeństw dotarł do pogańskich Prusów i Litwinów. Słowo Boże głosił również prawosławnym Rusinom, a zdaniem niektórych, dotarł także do Skandynawii. Kard. Karol Wojtyła mówił o nim: „Był św. Jacek apostołem w całym tego słowa znaczeniu, apostołem pełnym wielkiego rozmachu. Dla tego człowieka XIII wieku jakby nie istniała przestrzeń. Można powiedzieć, że ‘nosiło’ go po całej ówczesnej Polsce, więcej, po całej ówczesnej Słowiańszczyźnie. I nie był to tylko rozmach zewnętrzny, bo było w nim jakieś wewnętrzne pragnienie chwały Bożej, królestwa Bożego, usunięcia tego wszystkiego, co sprzeciwia się Bogu i kształtowania życia ludzkiego według Boga. Stapając po polskiej ziemi z Eucharystią i statuetką Matki Bożej uczył naszych przodków tajemnicy Chrystusa i tajemnicy Maryi. Uczył ich zarazem wielkości człowieczeństwa. I ta lekcja stała się naszym depozytem, spadkiem dziejowym”. Nie ulega wątpliwości, że jeśli wiek XIII był w naszym kraju okresem przebudzenia religijnego, który zaowocował ożywieniem pobożności i był pierwszym stuleciem, które wydało polskich świętych, było to w dużej mierze zasługą Jacka i zakonników dominikanów. Zwróćmy uwagę, że trzy elementy jego apostołstwa, które starał się zaszczepić w naszym narodzie, a mianowicie: kult eucharystyczny, kult maryjny i praktyka indywidualnej spowiedzi, pozostały do dnia dzisiejszego wyróżnikami naszej duchowości na tle innych narodów. „Był apostołem w całym tego słowa znaczeniu” – zatroskany o ludzką duszę, ale wrażliwy także na ludzką biedę. Mówi się, że szczególną troską otaczał matki proszące o zdrowie dla swoich dzieci, którym poprzez modlitwy i cuda starał się ulżyć w cierpieniu. Trzeba także wspomnieć o jego słynnych pierogach, którymi w czasie wielkiego głodu, miał nakarmić rzesze biednych. Jest w tej legendzie wyraźna cecha jego śląskiej natury, której zawsze bliżej do czynu (sam te pierogi wymyślił i zrobił), aniżeli do pióra (św. Jacek nie pozostawił, niestety, żadnych swoich pism). Tym, co najbardziej zaważyło na skuteczności jego apostołstwa, była jednak niezwykła spójność osobistego, religijnego doświadczenia z głoszonym przez niego słowem, zgodnie z dominikańską zasadą: „kontemplować, a owoce kontemplacji przekazywać innym”. Kiedy umierał w Krakowie, w urocz. Wniebowzięcia NMP (15.08.1257 r.), nie tylko życie religijne w Polsce było inne, inna była również Polska. Jego przepowiadanie ewangelii w ojczystym języku sprawiło, że rodząc Polaków dla Chrystusa i dla Ewangelii, scalał ich także w jedną rodzinę. Zdaniem historyków śmiało można go nazwać „największą polską postacią historyczną XIII wieku i jednym z najwybitniejszych mężów ówczesnej Europy”. W pełni zasługuje na miano „wielkiego syna, a w pewnej mierze i ojca naszej ojczyzny”. W samym Krakowie mówiono o nim „Lux ex Silesia” („Światło ze Śląska”), ponieważ dzięki niemu „Polacy otrząsnęli się z wad, wyzbyli niedbalstwa i zapalili do rzeczy wielkich”.



KRÓLUJ NAM CHRYSTE

TYGODNIK PARAFII CHRYSTUSA KRÓLA
W HOŁDUNOWIE

NR 33 (1661) 16.08.2026 rok

www.parafiaholdunow.opw.pl

16.08.2026

XX NIEDZIELA ZWYKŁA

Wiara niewiasty kananejskiej

Mt 15, 21-28

Jezus podążył w okolice Tyru i Sydonu. A oto kobieta kananejska, wyszedłszy z tamtych stron, wołała: «Ulutuj się nade mną, Panie, Synu Dawida! Moja córka jest ciężko nękana przez złego ducha». Lecz On nie odezwał się do niej ani słowem. Na to podeszli Jego uczniowie i prosili Go: «Odpraw ją, bo krzyczy za nami». Lecz On odpowiedział: Jestem posłany tylko do owiec, które poginęły z domu Izraela. A ona przyszła, padła Mu do nóg i prosiła: Panie, dopomóż mi. On jednak odparł: Niedobrze jest zabierać chleb dzieciom, a rzucać szczeniętom. A ona odrzekła: Tak, Panie, lecz i szczenięta jedzą okruszki, które spadają ze stołu ich panów. Wtedy Jezus jej odpowiedział: O niewiasto, wielka jest twoja wiara; niech ci się stanie, jak pragniesz! Od tej chwili jej córka była zdrowa.

